

**pinkpop
voorpre**

DJ Tiësto, ofwel Tijs Verwest uit Breda, bracht in april een bliksembezoek van drie dagen aan China. Zijn optreden was de inwijding van Chengdu, een slaperige provinciestad waar het begrip 'dj wereldranglijst' volslagen onbekend is. 'Ze gillen al voor het hoogtepunt, als de beat erin komt zijn ze stil.'

door Marije Vlaskamp / fotografie Guo Anji

TIËSTO IN CHINA

Met een lach van oor tot oor instrueert de Chinese eventmanager de buschauffeur. Tijs Verwest heeft trek in een verlaat ontbijtje. Gisteren aangekomen in Chengdu, West-China, hier en daar een paar hapjes genomen, maar door vertraging van zijn vliegtuig uit Amsterdam kwam echt eten er niet van. Laat dat maar aan de eventmanager over. Die heeft ervaring met buitenlanders, knipoogt hij. Het minibusje zet koers naar de internationaal bekende gouden bogen. 'Ma-ke-do-ne-su!'

McDONALD'S, NEE, BEDANKT, GEEN JUNKFOOD. Een van de Britse technici slaat bij een stalletje op straat fruit en water in. Hij komt terug met kilo's bananen en sinasappels voor nog geen vijf euro. En is, al beseft hij dat niet, flink afgezet. De ogen van de fruithandelaar vallen bijna uit zijn hoofd als hij Verwest in het busje ziet zitten. Niet omdat hij hem kent - hij heeft nog nooit fruit aan een buitenlander verkocht.

Smsje uit Nederland: Tijs, heb je al een panda gezien? Nee, maar er wordt hard aan gewerkt. De pr-dames die de Thirst-tour begeleiden, een rondreizend dj-circus gesponsord door Heineken, hebben een busje naar het Reuzenpanda Fokcentrum geregeld voor de schaarse uurtjes vrije tijd tussen slapen en draaien. Het jachtige toeren van het ene land naar het andere biedt nauwelijks gelegenheid voor sightseeing: in het slechtste geval ziet Verwest alleen de weg naar het vliegveld, de club en het hotel. Hij is eraan gewend dat zijn bezoeken aan de meest exotische landen slechts vluchtige indrukken opleveren. 'Ach, als je bedenkt dat ik hier kom om te werken, zie ik toch heel veel hoor.'

TWEE AVONDEN DRAAIT TIËSTO IN CHINA. Oorspronkelijk zou hij een week komen, maar de vergunningen voor party's in de zuidelijke, superrijke groeigebieden Shenzhen en Guangzhou waren niet goed geregeld. Zonder vergunning geen houseparty, of een organisator moet het risico aandurven dat de politie de tent dichtgooit.

Chengdu bleef over: niet de hipste plaats in China, die gemoedelijke provinciehoofdstad in West-China, beroemd om zijn loeihete spicey vis en panda's. Een stad met tienmiljoen inwoners waarvan 400.000 werkeloos, uitgekotst door failliete staatsfabrieken. Het is, zo zeggen locals, de meest ontspannen stad van China - de levensstijl draait om mahjong spelen, zonnepitten knabbelen en schijven watermeloen verorberen. En vaak, goedkoop en overdadig eten.

Kijken, intens kijken dus: morgenmiddag staat het vliegtuig naar Hong Kong klaar. Wat hij ziet: moderne winkelstraten, zwart van de mensen. Eindeloze rijen flatgebouwen van zes etages die er uitzien alsof ze sinds de

jaren vijftig niet onderhouden zijn - dat is ook zo. De weg wordt hobbelig naarmate de bebouwing lager wordt en moestuintjes kleur tussen het beton brengen: het platteland. Heet, loom en groen. Het komt, zo zegt Verwest, allemaal heel vreemd en ongeorganiseerd over.

Hij wil graag meer weten van dat immense land, dat zo lang is afgesloten voor het westen, maar de deur wijddopen heeft gezet. Ook voor DJ Tiësto. 'Die mensen hebben zo lang niets gemogen, nu komt die vrijheid ineens in hun leven. Ik kan me daar niets bij voorstellen.'

IN DE JAREN TACHTIG kondigde de Chinese partijvoorzitter Deng Xiaoping hervormingen aan. Handel en privé-bezit waren geen contrarevolutionaire vergrijpen meer. De zogenaamde 'open deur' politiek werd het startsein voor ongekende economische groei. 'Wie het raam openzet kan verwachten dat er met de frisse wind vliegen naar binnen komen,' zei pragmaticus Deng. Vliegen? Lees: westerse invloeden.

In de beginfase van de modernisering werd westerse cultuur als 'spirituele vervuiling' verketterd, maar met het voortschrijden van de techniek en de mogelijkheden van internet is er geen houden aan: moderne muziek is inmiddels een geaccepteerd verschijnsel in China. Twintig jaar na de uitspraak over de 'vliegen' staat in elke stad een discotheek. China heeft een, weliswaar zeer prille, maar heel enthousiaste muziekscene. De muziek staat niet op vinyl of cd, maar op mp3'tjes, binnengehaald via de snelle breedbandverbinding die een beetje muzikliefhebber thuis laat aanleggen.

Dance trekt volle zalen, terwijl rockmuziek zich na twintig jaar nog steeds voor het grootste gedeelte in de underground bevindt. Het Chinese regime is nog niet af van de koudwatervrees voor rockmuziek en de mogelijk opruiende teksten. Songteksten moeten eerst langs de censor, die kijkt of er geen anti-Chinese zaken bezongen worden.

Dancemuziek heeft het oneindig veel gemakkelijker. Elektronische muziek heeft geen teksten. De beat is een taal op zich, de effecten zijn woorden die iedereen verstaat. Verwest: 'De Rolling Stones raakten vorig jaar in Peking niet eens uitverkocht. Chinezen hebben niet zoveel met vocalen. Die kunnen ze niet verstaan. Maar aan melodieën geven ze hun eigen interpretatie, daar kunnen ze goed op reageren.' Inderdaad. Als een danslustige de leiding neemt, pakken de schuwere stappers de bewegingen zo op: zelfs de meest cheesy sound heeft een zaal binnen de kortste keren aan het swingen. Wat er gebeurt als er echt een goede dj draait... geen idee, dat soort dj's komen niet naar Chengdu.

'JONGENS, ALLEMAAL EVEN STIL!' gebiedt het meisje van het Engelse pr-bureau. Interview met een Maleisische krant voor Tiësto. China is de aftrap van een tour door Azië, met Taiwan, Thailand, Vietnam, Maleisië en Nieuw-Zeeland in het vooruitzicht. Zo te zien aan de verkopers van panda-merchandise komt het Pandafokcentrum dichtbij, maar Verwest kan het busje niet uit. Nieuw album, grote Aziatische tour, hij neemt de tijd om alles toe te lichten.

pinkpop
voorpre

De Britse pr-dame en haar Chinese ondergeschikte keuren pluchen panda's, terwijl Verwest in het bloedhete busje zit te bellen. 'Amazing, everything is so cheap.' Snel koopt het meisje van het Chinese pr-bureau dat de tournee in Chengdu begeleidt een beer-tee voor Verwest.

Panda's kijken in een groot bamboepark. Voor de volwassen Chinezen die picknicken op de grasveldjes is Verwest de zoveelste 'laowai' – buitenlander. Ze kijken niet op of om. Maar een platelandsklas op schoolreisje vindt de 'da bizi' (grote neus, bijnaam voor buitenlanders) leuker dan de pandas. De honderden vijfjarige hummels kijken met net zulke grote ogen naar Verwest, als hij naar hen. 'Zeg Hello,' dwingt de lerares haar klas.

'Hello,' piept de brutaalste, een jochie met appelwangen en een straal snot uit zijn neus.

'Wat betekent guolai?' vraagt Verwest, terwijl hij een badmuts op zijn hoofd zet, beschermhoesjes om zijn gimpies schuift en zijn handen in plastic handschoenen propt. Guolai betekent kom hier. Twee verzorgsters proberen een anderhalf jaar oude panda uit zijn slaaphol te lokken met bakjes eten en veel guolai-gegil.

Het beest schommelt zoet naar een houten stoel, waar Verwest met steriele handschoenen achter staat. Voor twintig euro koop je hier een unieke foto: omhels met eigen handen een zeldzame beer. Er zijn slechts duizend panda's, die op exemplaren in dierentuinen na allemaal in de bamboebossen van Sichuan leven.

Chinese toeristen die zien hoe tam de beer zich laat aanhalen, zwaaien met hun rode 100 yuan biljetten: snel een beetje, dat willen we ook! Megaster of niet, het fotomoment is voorbij. De verzorgsters van de panda sturen Verwest weg van de stoel.

TERUG NAAR DE STAD. Over een paar uur begint het Thirst-event met Tiësto als hoofdact. Op vrijdagavond deed hij een opwarmertje in een muziekcafé Open Music. Intieme happening, noemt de concertpromotor zo'n optreden in een klein kroegje met drie vierkante meter dansvloer. Zelfs de Graanbeurs in Breda is een enorme zaal vergeleken bij Open Music, waar Tiësto een talentenjacht onder plaatselijke dj's afsluit.

De kwaliteit van zijn Chinese collega's viel mee, zegt hij. 'Ze draaien heel westers, al hadden ze wat Chinese elementen zoals teksten en traditionele muziek in hun set gestopt. En ze lopen nogal jaar achter. Die dj voor me draaide Kool & The Gang van twintig jaar geleden.'

God is een dj, maar niet in Chengdu. Om in bijbelse termen te blijven: Tiësto heeft een koffer vol gesigneerde cd's, die hij uitdeelt aan iedere Chinese die er belangstelling voor heeft, zoals een christen het evangelie verspreidt. Ze vinden gretig aftrek bij de Chengduse dj's, dertigers met vet haar, melkbleke gezichten en eeuwige wallen onder de ogen. DJ is in China geen glamoureuze baan. De eigenaren van de nachtclubs, dat zijn de mannen met status en gezag. Voor de Chinezen zijn dj's een soort obers die muziek serveren in plaats van een cocktail. De dj is de jongen die de plaatjes draait.

Trance van Tiësto is een cultuurshock voor de plaatselijke spinmeesters. Verwest: 'Ze horen na hun eigen set die dancemuziek en dan gaan ze van wow! Ze zijn heel nieuwsgierig. Die aan-zwelling van geluiden...in Nederland heeft iedereen wel door wat er gebeurt als er een roffel aankomt, maar hier is het volslagen nieuw. Ik draai alleen maar platen die ze nooit in hun leven hebben gehoord. Alles wat ze zien is nieuw, zelfs de draaitafel en de mixer is nieuw voor ze.'

En zo ook het fenomeen Tiësto. Negen van de tien Chinezen die hem in Chengdu hoort, heeft nooit van de nummer één dj op de wereldranglijst gehoord – die hele ranglijst zegt ze sowieso niets. Daarom heeft Steve Lee, eigenaar van de club Het Rode Tijdperk, het lokale journaal een blaadje met vragen voor de persconferentie verstrekt. Dat is in China heel gebruikelijk als gevreesd wordt dat niemand de gast iets te vragen heeft, vertelt Liu Mengfei van de dancewebsite TYFO. Hij heeft de voorgekauwde vragen ('Wat vindt Tiësto van China? Hoe staat hij tegenover de plaatselijke specialiteit van Chengdu, de fameuze 'kleine koude hapjes?') resoluut terzijde gelegd.

wil ik krachten op

'Ik heb genoeg eigen vragen. Man, de beste dj ter wereld komt rechtstreeks van het vliegveld naar de persconferentie en krijgt dan een vraag over hapjes die hij nooit van zijn leven gegeten heeft. Kan de aanfluiting nog groter? Is er een betere manier om te laten zien dat we hier volkomen achterlijk zijn?'

IN DE GELIJKE LOUNGE VAN HET RODE TIJDPERK twinkelt een geluidsbehangetje – *Killing Me Softly*. Liu vertelt dat hij twee jaar geleden voor het eerst elektronische muziek heeft gehoord. Een vriend die in Londen studeerde, had daar niet alleen bergen cd's ingeslagen, maar ook de kunst van het downloaden van mp3-bestanden geleerd. Iedere keer als Liu zijn computer aanzette, kwam de heetste clubmuziek van het andere eind van de wereld binnen bereik. 'De wereld ging open. Dronken werd ik van die muziek.'

Maar alleen in de huiskamer via de breedbandverbinding is Chengdu internationaal: de stad ligt niet bepaald op de route van de Groten der Aarde. Mario Piu is in 2003 langs geweest, daar hebben Liu en zijn vrienden het nu nog over. Als er al internationale dj's naar China komen, dan draaien ze in Shanghai, Peking of Shenzhen, cosmopolitische, arrogante steden met een keur aan clubs en spannende buitenlocaties voor raves. Zo stond Paul Oakenfold eens op de Grote Muur en zijn in Peking een paar insidersadressen waar de Chemical Brothers als 'te ouderwets' van de draaitafel worden gevoeld. Liu: 'Maar Chengdu... eten is hier het grootste vermaak.'

De internetjournalist krijgt vrij baan van een viertal koekjes knabbelende giecheldeiden die voor de amusementspagina van de plaatselijke staatskrant schrijven. Trillend van opwinding bestookt Liu Verwest met vragen. De vertaalster verdwaalt in de terminologie. Dance, trance, progressive en hiphop is voor haar allemaal één pot nat: 'dianzi yinyue', elektronische muziek.

Liu overwint zijn angst Engels te spreken: 'Wat is het verhaal achter *Flight 643*? Staat er iets op je nieuwe cd *Just Be* dat die sound heeft? Ga je *Flight 643* draaien?'

TIËSTO VINDT HET LEUK OM DIE KLEINE LIU met zijn goed voorbereide vragen uit te leggen hoe het voelde op vlucht 643 naar New York, toen turbulentie het vliegtuig liet schokken en Verwest even het gevoel had dat de controle zoek was, en alles kon gebeuren. Of hij zijn megahit zal draaien? 'If you want me to, of course.'

<< ALLES WAT ZE
HOREN EN ZIEN
IS NIEUW, ZELFS
DE draaitafel EN DE
MIXER IS NIEUW
VOOR ZE >>

Nog een obligate vraag van de staatskranten – 'Gaat u onze panda's bekijken?' - en de persconferentie is afgelopen. Tiësto loopt recht op de internetjournalist af. Oog in oog met zijn held kijkt Liu hem sprakeloos aan, met van die grote zwarte ogen die verraden dat de geluksgevoelens door zijn lijf gieren, die hij als Chinees nu eenmaal niet zal uiten. Hij valt Tiësto, drie koppen groter, om de hals: 'Thank you for coming.'

DE TWEE PR-DAMETJES KLOEKEN OM TIJ VERWEST HEEN. Iets eten, drinken, wat wenst DJ Tiësto? In Hong Kong heeft de Britse pr-firma een diner verzorgd in het allersjikste hotel, het Peninsula, maar wat kan je in Chengdu in vredesnaam aan passend vermaak opdissen?

Verwest wenst niets. Ja, dat het geluid in de club vanavond goed is, want niets zo dodelijk voor de set als verziekt geluid. Verder laat hij het tournee-circus en de bijbehorende technici, pr-dames en eventmanagers langs hem geen gaan. Dat begon een jaar of drie geleden, toen hij aan de lopende band awards in de wacht begon te slepen. Zijn tijd besteedt hij aan muziek, niet aan gedoe rond zijn persoon. 'Er gaat veel langs me heen.'

De wereld van Tiësto mag dan veranderd zijn in de entourage van een megaster, de dj uit Breda is, zoals het cliché wil, gewoon zichzelf gebleven.

Toch nog een wens: even naar een cd-winkel. Dat wordt Nieuw China, de staatsboekhandel die naast lijvige kronieken over het leven van China's revolutionaire aartsvader Mao Zedong ook cd's verkoopt. 'Jij wilt natuurlijk kijken of jouw cd hier te koop is!' kirt het Chinese pr-meisje. Nou nee. Verwest weet hoe zijn eigen cd er uitziet. Bovendien is die in China alleen gebootlegd in het illegale circuit verkrijgbaar.

Dodelijke blik van Britse pr-dame naar haar Chinese ondergeschikte. Ze had tijdens de briefings vooraf nog zo gezegd dat niemand, maar dan ook niemand, zich mag opdringen. Als iemand iets wil zeggen of doen, gaat dat het beste via haar, vindt ze, want zij is 'very close to Tijs'. Dan kan het meisje van het Chinese managementbureau nog zo lief pandaatjes kopen en ook 'close' willen zijn, ze heeft net de plank misgeslagen en wellicht de dj geïrriteerd.

WAAR IS HIJ TROUWENS GEBLEVEN? Verwarring: wat staat DJ Tiësto daar nou in de minst coole hoek van de winkel?

Nieuwe geluiden scoren natuurlijk. De Chinese winkelbediende komt met stapels Tibetaanse, Mongoolse en Chinese volksmuziek aan. Iets met fluiten, filmmuziek van de Chinese klassieke *Droom Van De Rode Kamer* (een boek uit de Mingdynastie) en *erhu*: de melancholieke Chinese tweesnarige viool. Allemaal mooi om mee aan te slag te gaan thuis: voor een paar euro koopt Verwest handenvol instrumentaal materiaal voor toekomstige samples. Verderop in de tournee heeft hij een paar dagen vrij, dan gaat hij lekker luisteren. De winkelbediende prijst zijn smaak. 'Meneer houdt van traditionele kwaliteitsmuziek!'

Nee, hij heeft geen idee wie deze lange jongen is. Een top-dj? Wat is een dj dan? Elektronische muziek? Ja, dat kent hij wel, dat is dat gebons dat in de kledingzaakjes om de hoek de hele dag aanstaat.

Of meneer nog belangstelling heeft voor marsmuziek van het Rode Leger, of de gedichten van Mao Zedong op muziek, ook hele mooie plaatjes voor de liefhebber. Tiësto houdt het bij Peking opera, hij moet zoveel grenzen over de komende weken dat het misschien niet handig is cd's met al te communistische hoesjes mee te nemen. Het afrekenen is, zoals het in een goede staatswinkel betaamt, een feest van stempelen op voddige bonnetjes. Hij verbaast zich over de extreem lage prijzen: vijftig eurocent voor een cd die in Nederland vijftien euro zou kosten. En dan zijn dit nog echte cd's van de staatswinkel: wie op straat gekopieerde versies koopt is drie keer goedkoper uit.

Op straat trekt er van alles aan Tiësto voorbij. Een oude erhuispeler, die krassende geluiden uit de snaren martelt. Een bedelaar, een dwerg zonder benen die zich voortbeweegt op een stuk hout met wielletjes. Niemand heeft kleingeld. Besmuikt zet de Chinese prame de zak met overgebleven fruit op de schoot van de dwerg. 'Anders gooien we dat toch maar weg.' Dwerg, zijn vervoermiddel aanzienlijk verzwaard, scheert zich weg met de buit.

EVEN RUSTEN EN ETEN EN DAN DOOR NAAR HET RODE TIJDPERK, een betonnen bakbeest van een club vanbuiten, vanbinnen een gelikte lounge en een kale dansvloer waar een dolle stier tekeer kan gaan zonder iets te beschadigen. Een kaartje kost acht euro inclusief consumptie. Hogere entreeprijzen zijn in Chengdu ongebruikelijk, wie er ook achter de draaitafel staat: als de entree te hoog is komt er niemand.

Er is iets internationaals in Het Rode Tijdperk vanavond, verder strekt de kennis van de meeste bezoekers niet. Een paar diehard fans hebben zelf shirtjes gemaakt: Tiësto + ☺ = HAPPY. De overige feestgangers dragen hun gewone uitgaanskloffie – zweterige glitterruitjes op stonewashed jeans. 'De meesten willen gewoon uit hun dak,' zegt Liu van de dancesite. Hij hoopt dat het bezoek van DJ Tiësto het startsein is voor een horde dj's uit Nederland. 'De wereldranglijst staat bol van de Hollanders. Tiësto op één, nummer drie is Armin van Buuren, nummer zes Ferry Corsten, nummer dertien Sander Kleinenburg. Ik ben zo opgewonden!'

ER KUNNEN DUIZEND MENSEN IN HET RODE TIJDPERK, dan is de dansvloer vol. Verwest: 'Ik wist dat het allemaal vrij kleinschalig is hier. Als je het vergelijkt met Tiësto In Concert vorig jaar, 25.000 mensen en een supergrote produktie, dan is dit het tegenovergestelde. Ik wil niet zeggen dat het is alsof ik in het toilet sta te draaien, want het heeft z'n charme, je voelt dat je meewerkt aan de revolutie van zo'n land.'

Hij heeft zijn set zorgvuldig opgebouwd voor zijn oningewijde publiek. 'Ik draai veel trancier dan in de rest van de wereld, omdat ik weet dat ze hier achterlopen. Dus ik draai heel melodieuze en niet gelijk dat zware, diepe spul. In elektronische muziek moet je groeien.' Dat is extra lastig als je, zoals de Chinese jeugd, geen westers muziekverleden hebt om op terug te vallen. Zouden in andere landen

de vlaggen Human League die opwarmer Daniel Davoli door zijn set weeft bij het publiek instemming of walging maar in ieder geval herkenning oproepen, in Chengdu staat de massa subtiel stil. Ze hebben geen idee wat ze met new wave aanmoeten. Een beetje zwaaien met een lichtgevend halskettinkje dan maar.

Verwest heeft die typische reactie van de Chinese ravers al op de eerste avond gezien. 'In elektronische muziek zitten elementen die mensen in het algemeen wel raken. Het maakt niet uit of je in China, Nederland of Zuid-Amerika draait, zo internationaal is muziek. Maar ieder land heeft zijn eigen manier van doen. In Nederland gillen mensen als de beat er weer in komt. In Argentinië gaan ze met z'n allen door de knieën en zakken naar de vloer als de break eraan komt. En hier in China gillen ze net voor de break. Als je melodieën draait gaan ze gillen, en daar waar de beat er weer in komt zijn ze ineens helemaal stil. Ze gillen al voor het hoogtepunt.'

IN DE KLEEDKAMER STAAT EEN KARAOKEMACHINE. Dat is uitgaan voor de gemiddelde Chinees: honingzoete liefdesliedjes zingen door een galmende microfoon. De serveerster demonstreert het ingewikkelde keuzemenu van Cantoneze, Taiwaneze, Japanse en Koreaanse pophits. Er is ook een hoekje westerse nummers, meezingers uit de oude doos. 'Doe maar Elvis, Blue Suede Shoes.'

De serveerster is hoogst verbaasd dat die Hollander niet meezingt. 'Hij is toch een beroemde muzikster, kan hij dan niet zingen?' vraagt ze besmuikt. Dáárom is Verwest juist DJ Tiësto geworden, om niet te hoeven zingen.

Een Chinees liedje dan, over eeuwige liefde natuurlijk. 'Zullen we samen zingen?' Het meisje neemt de karaoke-pose aan: bloedserieus naar de ondertiteling op het scherm staren en net niet vals uit volle borst kwelen. Verwest staat haar bij met een 'lalala' op zijn tijd. Haar moeite wordt beloond met een handtekening. Buiten vraagt ze beleefd hoe die aardige man eigenlijk heet.

Tiësto laat een handvol cd's met tracks achter voor Liu, de dancejournalist. Materiaal dat zelfs de grootste internet-nerd niet kan vinden. 'In de regel vertel ik duizend keer per tournee hoe oud ik was toen ik mijn eerste plaatje draaide. Deze jongen was een diehard fan met goede vragen.'

Hij ziet zichzelf wel terugkomen in de Volksrepubliek, toeren langs alle grote steden, zoals hij een paar jaar geleden in de Verenigde Staten deed. 'Dat is zo speciaal, als alles nog underground is en je muziek nooit op de radio en televisie te zien is. China is natuurlijk helemaal anders: grappig dat ik eens draai op een plek waar niemand me kent. Moeilijker. Als mensen mijn platen kennen, komt de muziek veel harder aan. Hier kennen ze niets. Of China een nieuwe markt voor me is? Ik denk dat het daar echt nog een beetje te vroeg voor is. Het lijkt me leuk om hier de volgende keer langs grote clubs in grote steden te toeren. Want al duurt het nog tien jaar voordat ze Nederland hebben ingehaald, in de toekomst gaat het hier gebeuren.'

DIE NACHT GEBEURT HET, IN CHENGDU. Tijdens het voorprogramma hebben Liu en de zijnen als een razend vuurtje het woord verspreid: vannacht dansen we op 's werelds nummer één. Op het moment dat DJ Tiësto de eerste stuwende beats de zaal injaagt, kent iedereen zijn naam. Chengdu voelt zich even een avond bij de rest van de wereld horen. Trance, vloeistof-dia's en de dj der dj's, drie uur lang. Liu is er daas van. Als een aangeslagen vlieg komt hij na het optreden de club uit. 'O man, wat zijn wij veel tekort gekomen.'

Het tweede studioalbum van Tiësto, Just Be, ligt nu in de winkel. Het album wordt op 20 mei in de Heineken Music Hall gepresenteerd op de speciale Just Be releaseparty.

win kaarten op

KINK^{FM} voor Slipknot

Metallica en Korn

(21 juni, Amsterdam Arena)

In HEAVY ALTERNATIVE

op 18 mei vanaf 22:00

en maak kans op 't nieuwe album, "VOL. 3 (THE SUBLIMINAL VERSES)" de gehele Slipknot-catalogus en meer!!

ROADRUNNER RECORDS

www.slipknot1.com

KINK^{FM}

Kink FM zendt 24 uur per dag alternatieve muziek uit. Check www.kinkfm.com voor frequenties of bel 0900-3001900